

המאהב בכל יכנס בעיירה, אך זה המי שיק להגיע לבית הידידה ולספק לאהר בתו סמים ככמויות הולכות וגוברות. בשעת נסיעתה האחרונה של ברוריה למאהב בבאר שבע נכנס רוד לבית הידידה כדי לראות את בתו ולהשתעשע עימה. לפתע חזרה ברוריה והסתערה על רוד, כשהיא מניפה בקבוק שבור כסכין. רוד נס אל תחנת המיטרה במקום, וברוריה, שהתנפלה עליו בתוך תחנת המיטרה, פצעה את השוטר שהפריד בין הניצים וגרמה לו

המאהב ביקר בבית, הישקה את הבעל,

וכשהיה נרדם – התעלס עם אשתו

את רוד כדי לגרשו מן הבית. ערב אחד, כשכא המאהב לביתם, גירשה ברוריה את רוד לחרו באיומי סכין וקראה לעברו: "יש לי פה את העברייני הכי גדול בבאר שבע, לא אפס כמוך!" ברוריה נעלמה לימים רבים מהבית, אך דאגה בכל העת לרוקן את חשבון הבנק המשותף לה ולבעלה. רוד שהתפרנס עד אז מקיצבת סעד, נותר

חרושת השמועות בעיירה הדרומית על הרומנים אותם ניהלה ברוריה קקון, ועל איתני פקודו של רוד כבעל, עקב היותו נתון להשפעת הסמים המשעבדים.

ביום הנישואין שנערך בשדרות לפני שנתיים, נואה עתידם של בני-הזוג ורוד. זמן קצר לאחר החתונה החלה

בבית המישפט

ברצח בכוונה תחילה, לא רצה את אשתו אלא פעל כדי להגן על חייו.

שוב ראיתי את ברוריה רצה מהמיטבח כשסכין בידה ומתנפלת עליו. הם התחילו להתגולל על הריצפה. ברוריה צעקה "אני אדרוג אותך!" נכנסתי ביניהם כדי להפריד, וראיתי שמהבטן של רוד פרץ זרסידם, שנשפך בכל הסאלון."

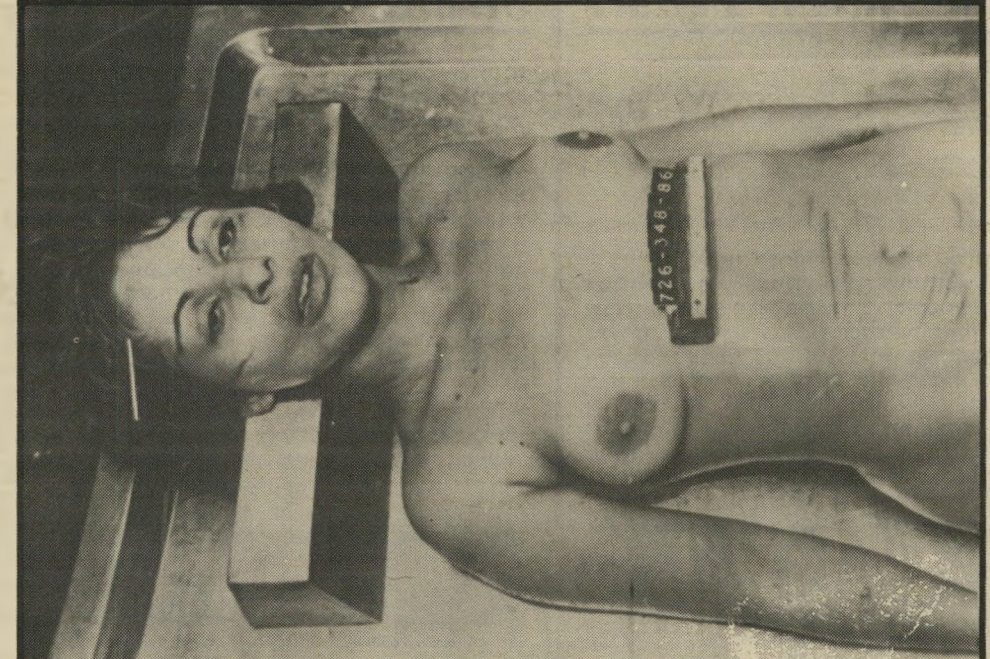
רוד ניסה לברוח מהמקום, כשהוא פצוע קשה בביטנו, אך ברוריה לא הניחה לו וניסתה שנית לפגוע בו. ואז, בשארית כוחותיו, הוציא רוד את הסכין מידה, ותוך כדי מאבק — כך טען — נדקרה ברוריה פעמיים בכיטנה.

שולה הועיקה אמבולנס, שפינה את שני הפצועים לבית החולים, ואף הציטרפה לנסיעה, ביושבה ליד שני ידידיה המרממים. שניהם היו מחוסרי הכרה, אך רוד לא פסק כל הדרך למלמל את שמה של אשתו: "ברוריה...ברוריה..."

לפני שהגיעו לבית החולים הכחיר לה ברוריה ונפחה את נישמתה. רוד הובהל אל חדרי הניתוח, ואחרי ניתוח ממושך ניצלו חייו. הרופא המנתח ציין כי מילימטר אחד של נעיצת הסכין הפרידה בין חייו לבין מותו.

מישפחה בהלוויה

סניגורו של רוד במישפט, עורך הדין ציון אמיר, היפנה אצבע מאשימה כלפי המיטרה, אשר ברוב רשלנותה, "איפשרה" לברוריה את השתלשלות האירועים שגרמו לתוצאה כה תמורה. הפרקליט טען בבית המישפט כי זהו מיקרה של הגנה עצמית: אחרי שנדקר, פעל הנאשם

הסוף לאחר שנאבקה על חייה במשך ארבע שעות, מצאה ברוריה את מותה בתוך האמבולנס שהובילה אל בית החולים באשקלון.

מתוך רצון להגן על חייו, ולא מתוך "רצייה".

השימוש באלימות החל בעת ש אחזה ברוריה כסכין. היא היתה כמצב רוח אלים, ולראיה — השימוש בשבר הבקבוק, זמן קצר קודם לכן.

שתי המישפחות — קקון ואוחנה — כואבות ביחד את השתלשלות המאורעות ואופן מותה של ברוריה. בני מישפחת קקון אף השתתפו בהלוויית ברוריה, ואילו אחיותיה של ברוריה שואלות לשלומה של רוד.

מערכת היחסים הסוערת, שהסתיימה באופן כה דרמטי, עולה כאולם בית המישפט בבאר שבע, ועל השופט יצחק שבתאי יהיה להחליט מה בריוק אירע בבית השטוע, שריצפתו כוסתה בדם.